

Prædiken til 2. søndag efter Trinitatis

Hvad brænder du for? Har du en passion? Fluefiskeri.

Spille musik eller golf eller bridge. Lave blomsterbuketter eller honning. Passe din have. Det er vigtigt, at vi har noget i vores liv som vi brænder for. Som vi engagerer os i. Som vi lægger vores tid og kræfter vores hjerteblod i. Ville livet ikke være trist og kedeligt hvis ikke, der fandtes

engagerede mennesker? Dem, der sætter initiativer i gang.

Tænker ud af boksen. Får vilde ideer. Drømmer stort. Vi har brug for, at nogen brænder for at forandre, forbedre, skabe og bygge op. Vi har brug for ildsjæle. Hverdagens ildsjæle.

Som kan inspirere os og smitte os med deres begejstring.

Den gamle tænker Søren Kierkegaard taler meget om lidenskab. Han siger, at det er afgørende, at et menneskes liv er præget af lidenskab, engagement og oprigtighed. At der er noget man vil. Han skriver: " Det kommer an på at forstå min bestemmelse at se hvad guddommen egentlig

vil, at jeg skal gøre. At finde den ide, for hvilken jeg vil leve og dø." Jeg har tænkt på, at det også og måske ikke mindst gælder ungdommen. Alle dem, der i denne tid er ved at afslutte deres skolegang. Det er vigtigt, at de også finder deres, en sag, en ide, en drøm, som de kan brænde for at engagere sig i og finde sammen med andre om herude på den anden side af skærmen. Noget, der vil løfte dem ud af deres egne små skærmverdener. Hvad vil guddommen hvad vil Gud at jeg skal gøre? Det spørgsmål må vi stille os selv. Hvad er det vi skal ville imens vi er her? Hvad er det vi skal bruge vores liv på? Åbne vores ører høre Guds ord. Hav Guds ord i vores hjerter og tanker. Blive grebet af at leve rettet imod Gud. Så vi bliver hevet ud af vores egne små selvkredsede verdener, hvor vi synes, at vi har nok i os selv. Sådan som det skete med disciplene. Da Jesus kom forbi og kaldte de 12 mænd "Kom og følg mig" så måtte de forlade den tilværelse de kendte. De måtte forlade

de mennesker, der var livet for dem. Som Jesus siger:
"Sådan kan ingen være min discipel uden at give afkald på
alt sit eget." Sammen med Jesus fik de ting at se de fik ord
at høre som gjorde deres liv stort. De hørte og de så, hvad
Jesus brugte hvert øjeblik af sit liv på, at fortælle og vise os
hvem Gud er og hvad Gud vil. Kærligheden. Vi har lige
fejret pinse. Hvor vi hørte den lidt mærkelige historie om, at
der pludselig brændte små flammer af ild ovenpå hver af
disciplenes hoveder. De blev ildsjæle. Guds ånd, gjorde
dem til ildsjæle. Guds ånd fyldte dem med ildhu med
begejstring. Nu brændte de for at komme ud med det som
fyldte i deres hjerter. Alt det Jesus havde sagt til dem. Lært
dem. Deres kærlighed til ham. Og den tro de havde på,
hvem han var. Pinsedag kaldte ånden disciplene ud af
deres egne små indelukkede verdener. Nu var der noget,
der var vigtigere end alt andet. For dem. Noget som de
måtte bruge al deres tid og alle deres kræfter på fra morgen

til aften hver dag hele resten af deres liv. Deres mission
blev deres passion. Det kan skurre voldsomt i ørerne og vi
tænker har Jesus virkelig sagt sådan: " Hvis nogen kommer
til mig og ikke hader sin far og mor hustru og børn brødre
og søstre ja sit eget liv kan han ikke være min discipel"
Hvordan kan Jesus sige sådan han som ellers altid talte om
at elske? Jesus var kompromisløs. Jesus elskede. Sin Gud
og sit medmenneske. Af hele sit hjerte. Han havde sit hjerte
med i alt, hvad han gjorde og alt hvad han sagde. Hans liv
med Gud hans liv for Gud var hele hans liv. Der var
ingenting i hans liv, der var lige så vigtigt eller mere vigtigt
for ham. Vil vi være hans disciple så må det også være
sådan for os. Det går ikke, at vi er halvhjertede eller lunkne
i vores forhold til det som vi tror på. Ham som vi tror på.
Vores tro på ham må være en hjertesag for os. Den
inderste kerne i vores liv. Det bærende centrum. Kan vi
nøjes med at være søndagskristne? Vi må være

hverdagskristne. Vi må hele tiden spørge os selv: Hvad er det rigtige at gøre som kristen som en der lever med Kristus som sit forbillede i netop den her situation? Hvad siger du her? Hvad gør du her? Skal det ikke mærkes på os, at Guds ånd, kærlighedens og fredens ånd også bor i os? At Guds ånd også gør os til ildsjæle, der brænder for at tale om vores tro, om ham som vi tror på. At være mennesker, der brænder for at lade vores tro folde sig ud i kærlighed i vores liv med hinanden. Amen. Ære være faderen og sønnen og Helligånden som det var i begyndelsen så nu og altid og i al evighed. Amen